

REPUBLIKA E-KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 2. novembra 2015. godine
Br. ref.:RK 851/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI79/15

Podnosilac

Loresa Fetahu

**Ocena ustavnosti presude Pml. br. 83/2015 Vrhovnog suda
od 30. aprila 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela gđica Loresa Fetahu, iz Donjeg Lupča, opština Priština (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava presudu (Pml. br. 83/2015) Vrhovnog suda od 30. aprila 2015. godine, kojom je odbijen njen zahtev za zaštitu zakonitosti. Osporena presuda je uručena podnositeljki zahteva neodređenog datuma.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude kojom su, navodno, povređena prava podnositeljke garantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), odnosno članom 24. stavovi 1 i 2 [Jednakost pred Zakonom].
4. Podnositeljka zahteva je, takođe, tražila od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) da uvede privremenu meru, odnosno da spreči izvršenje kazne protiv nje, jer je presudom PKR. br. 247/14 Osnovnog suda u Prištini od 1. oktobra 2014. godine osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.
5. Pored toga, podnositeljka zahteva je tražila od Suda da ne otkrije njen identitet.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 27. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 54, 55 i 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 17. juna 2015. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
8. Dana 29. juna 2015. godine, predsednica je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
9. Dana 10. jula 2015. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
10. Dana 11. septembra 2015, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo je Sudu, u punom sastavu, neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 1. oktobra 2014. godine, Osnovni sud u Prištini je (presuda PKR. br. 247/14) proglasio podnositeljku zahteva i A.C. krivim za krivično delo razbojništvo na osnovu člana 329. stav 1, u vezi sa članom 31. KZK i osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

12. Podnositeljka zahteva se žalila Apelacionom sudu na presudu Osnovnog suda, navodeći da “...sud nije pravilno ocenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude srazmerna stepenu društvene opasnosti dela i stepenu krivične odgovornosti optužene”.
13. Dana 26. februara 2015. godine, Apelacioni sud je (presuda PAKR. br. 18/2015) odbio, kao neosnovanu, žalbu podnositeljke zahteva i potvrdio presudu Osnovnog suda, utvrđujući:

“[...] razmatrajući osporenu presudu u odnosu na optuženu Loresa Fetahu, ovaj Sud ocenjuje da navodi odbrane o blažoj kazni nisu osnovani. Zapravo, stoje olakšavajuće okolnosti na koje se poziva branilac optužene, ali nisu takve prirode da opravdavaju blažu kaznu zatvora od one koja joj je izrečena u prvom stepenu. Dakle, ovaj Sud ocenjuje da je kazna koju je prvostepeni sud izrekao prema optuženoj Loresa srazmerna težini krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optužene i da se njome može uticati da na to da se ona odvrati od vršenja krivičnih dela u buduće i njenu rehabilitaciju, odnosno da se može postići svrha kazne predviđena odredbom člana 41. KZRK”.
14. Istom presudom, Apelacioni sud je preinačio presudu Osnovnog suda u vezi sa A. C., utvrđujući:

“Apelacioni sud ocenjuje da je žalba branioca optužene A. C. za blažu kaznu osnovana iz sledećih razloga: optužena je mlada, lošeg imovnog stanja, korektno se ponašala tokom vođenja krivičnog postupka, priznala je krivicu, izrazila je duboko kajanje zbog izvršenog dela, što je istakla i u sednici veća ovog suda. Imajući u vidu ove okolnosti, a posebno činjenicu da je optužena žrtva trgovine ljudima u krivičnom predmetu u vezi sa kojim se sprovodi istraga i njeno loše zdravstveno stanje koje se potvrđuje i lekarskim dokumentima, a i u sednici veća su kod nje primećene smetnje pri govoru, vidu i ukočenost lica, ovaj Sud ocenjuje da se i pretnjom kazne može postići svrha kazne, stoga optuženoj izrečenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine zamenio uslovnom kaznom uveren da je ova kazna srazmerna težini i društvenoj opasnosti dela i da će uticati na istu da ubuduće ne vrši krivična dela”.
15. Podnositeljka je podnela zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu na presude Apelacionog i Osnovnog suda, tvrdeći da: “ su prekršene odredbe Zakona o krivičnom postupku i Krivični zakon na štetu optužene. To stoga što su prema njoj prekršene gore navedene odredbe u ovom zahtevu, a što je uticalo da se i krivični zakon pogrešno primeni prema njoj”.
16. Dana 30. aprila 2015. godine, Vrhovni sud je (presuda Pml. br. 83/2015) odbio zahtev podnositeljke za zaštitu zakonitosti, tvrdeći: “pobijane presude su jasne a izreka presude prvostepenog suda sadrži sve elemente koji čine biće krivičnog dela, za koje je osuđena oglašena krivom”.

Navodi podnosioca

17. Podnositeljka zahteva tvrdi da su joj redovni sudovi, odbijajući njen zahtev za zaštitu zakonitosti, povredili prava garantovana Ustavom, odnosno pravo koje se odnosi na *“jednakost pred zakonom”*.
18. Podnositeljka zahteva tvrdi: *“[...] Vrhovni sud, odbijajući žalbu podnositeljke zahteva, usvajajući žalbu druge osuđene (saizvršilac A.C), preinačio je kaznu zatvora uslovnom kaznom i time povredio njena prava garantovana Ustavom”*.
19. Podnositeljka zahteva zaključuje, tražeći od Suda: *“da osigura da su sve stranke jednako tretirane i da izrekne uslovnu kaznu i podnositeljki zahteva”*.

Prihvatljivost zahteva

20. Sud prvo mora da ispita da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove prihvatljivosti, koji su propisani Ustavom i dalje precizirani u Zakonu i Poslovniku.
21. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:
“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.
22. Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

[...]

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.

23. Sud podseća da podnositeljka zahteva osporava presudu (Pml. br. 83/2015) Vrhovnog suda, tvrdeći da je njeno pravo na jednakost pred zakonom povređeno.
24. Sud primećuje da je Vrhovni sud odgovorio na ovu tvrdnju, navodeći: *“Nije došlo ni do povrede krivičnog zakona na štetu osuđene od strane drugostepenog suda prilikom donošenja odluke o kazni, u odnosu na osuđenu*

A.C., a na štetu osuđene Loresa Fetahu iz razloga što je odgovornost individualna, pa su stoga i kazne individualne, a okolnosti se, kako one otežavajuće, tako i one olakšavajuće, ocenjuju individualno za svakog osuđenog, onako kako je u ovom slučaju postupio i drugostepeni sud kada je odlučio o žalbenim navodima za osuđene...”.

25. Pored toga, podnositeljka zahteva nije precizno pojasnila kako i zašto osporene odluke, kojima je odbijen njen zahtev za zaštitu zakonitosti, predstavljaju povredu njenih individualnih prava i sloboda garantovanih Ustavom, niti je iznela dokaze koji bi opravdali tvrdnju o takvoj povredi.
26. U tom smislu, Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost), navodno počinjenim od strane javnih organa, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
27. Ustavni sud ponavlja da ne deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu na odluke donete od strane redovnih sudova ili drugih javnih organa. Uloga redovnih sudova ili drugih javnih organa, kada je to moguće, je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog imaterijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*, *García Ruíz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28. Vidi slučaj: Ustavnog suda br. KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
28. Dakle, Sud smatra da podnositeljka zahteva nije podnela nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njenih prava u skladu sa Ustavom (vidi: *Vanek protiv Republike Slovačke*, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. godine) i nije precizirala kako su odredbe članova Ustava, na koje se pozvala, potkrepile njenu tvrdnju na osnovu člana 113.7 Ustava i člana 48. Zakona.
29. Dakle, Sud zaključuje da je, u skladu sa pravilom 36 (2) b) i d) Poslovnika, zahtev neprihvatljiv.

Zahtev za privremenom merom

30. Kao što je gore navedeno, podnositeljka zahteva traži od Suda da donese “odluku o uvođenju privremene mere protiv presude PKR. br. 247/14 Osnovnog suda u Prištini, čime će izvršenje kazne biti odloženo [...]”.
31. Kao što je gore naglašeno, podnositeljka zahteva nije pokazala *prima facie* slučaj o prihvatljivosti zahteva. Stoga, u skladu sa pravilom 55 Poslovnika o radu, zahtev za privremenom merom treba da se odbaci kao neosnovan.

Zahtev o neobjavlivanju identiteta

32. Što se tiče zahteva podnositeljke da se njen identitet ne objavi, Sud odbacuje zahtev kao neosnovan, jer nisu podneta prateća dokumenta i informacije o razlozima da se identitet podnositeljke ne otkrije. Pored toga, Sud primećuje da je identitet podnositeljke zahteva već objavljen u postupku pred redovnim sudovima.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 27. i 47 Zakona, pravilima 36 (2) (b) i (d), 55 (4) i (5) kao i 56 (2) Poslovnika, 11. septembra 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

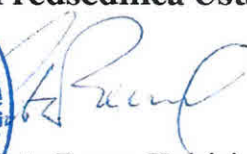
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev o privremenu meru;
- III. DA ODBIJE zahtev podnositeljke za neobjavljivanje njenog identiteta;
- IV. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- V. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona i
- VI. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi